

STICHTING
MATHEMATISCH CENTRUM
2e BOERHAAVESTRAAT 49
AMSTERDAM

ZW 1951 - 030

Voorstelling van natuurlijke getallen door een som
van getallen van Fibonacci

C.G. Lekkerkerker

1951

Voorstelling van natuurlijke getallen door een som
van getallen van Fibonacci

door

C.G. Lekkerkerker.

Vor einiger Zeit untersuchte Dr. E. Zeckendorf in Lüttich einige Eigenheiten der Fibonacci-Zahlen; besonders bekannt sind die Zahlen u_n ($n = 1, 2, 3, \dots$), die durch

Enige tijd geleden onderzocht Dr E. Zeckendorf te Luik een aantal eigenschappen van de getallen van Fibonacci; zoals bekend zijn dit de getallen u_n ($n = 1, 2, 3, \dots$), vastgesteld door

$$(1) \quad \begin{aligned} u_1 &= 1, \quad u_2 = 2 \\ u_n &= u_{n-1} + u_{n-2} \quad (n \geq 3). \end{aligned}$$

Unter anderem zeigte er, wie eine beliebige natürliche Zahl als Summe einiger Fibonacci-Zahlen geschrieben werden kann, was die Frage aufwirft, ob eine solche Schreibweise eindeutig ist. Dies gab Anlass Grund für die folgenden Bemerkungen.

Onder meer liet hij zien hoe een willekeurig natuurlijk getal te schrijven is als som van enige getallen van Fibonacci, hetgeen leidt tot de vraag, of een dergelijke schrijfwijze eenduidig is. Een en ander was aanleiding tot de nu volgende opmerkingen.

Zuallererst beweise ich: Theorem A. Wenn N eine natürliche Zahl ist, dann gibt es eine und nur eine Menge natürlicher Zahlen i_1, i_2, \dots, i_k , für die gilt:

Allereerst bewijs ik:

Stelling A. Is N een natuurlijk getal, dan bestaat er één en slechts één stel natuurlijke getallen i_1, i_2, \dots, i_k , waarvoor geldt:

$$(2) \quad N = \sum_{v=1}^k u_{i_v}$$

zusätzlich erfüllt ist:

$$(3) \quad i_{v+1} \geq i_v + 2 \quad (v = 1, 2, \dots, k-1);$$

Als nächstes prüfe ich, ob es etwas über die Zahl k zu sagen gibt, die die Anzahl der Terme in der Summe im rechten Glied von (2) ist. Zu diesem Zweck

bovendien is voldaan aan:

$$(4) \quad u_{i_k} \leq N < u_{i_k} + 1.$$

führe ich zunächst eine symbolische Notation für diese Summe ein. Und nun, wenn m eine natürliche Zahl ist und $1 \leq m \leq i_k$, setze ich

Vervolgens ga ik na, of er iets valt te zeggen over het getal k, dat is het aantal termen in de som in het rechterlid van (2). Daartoe voer ik eerst een symbolische notatie in voor deze som. En wel, als μ een natuurlijk getal en $1 \leq \mu \leq i_k$ is, stel ik

$$(5) \quad \begin{cases} e_\mu = 0 & \text{indien } u_\mu \text{ niet optreedt als term} \\ e_\mu = 1 & \text{indien } u_\mu \text{ wel optreedt.} \end{cases}$$

wenn u_μ nicht als Begriff vorkommt

wenn u_μ als Begriff vorkommt

en noteer dan N als het volgende aggregaat van enen en nullen:

$$(6) \quad N = [e_{i_k} e_{i_k-1} \dots e_2 e_1].$$

und notiere dann N als die nächste Summe von Einsen und Nullen:

Dus b.v. $7 = u_2 + u_4 = [1010]$. Het eerste cijfer van het aggregaat (6) is zeker 1, het laatste kan zowel 1 als 0 zijn en er kunnen wegens (3) niet twee enen op elkaar volgen. Op grond van stelling A komt ook elk aggregaat met deze eigenschappen inderdaad voor; we spreken van toegelaten aggregaat.

Verder noem ik het natuurlijke geval $r = r(N)$, dat voldoet aan

$$(7) \quad u_r \leq N < u_{r+1}$$

de rang van N; (4) zegt dan dat i_k juist de rang van N is.

Also z.B. $7 = u_2 + u_4 = [1010]$. Die erste Ziffer des Aggregats (6) ist eindeutig 1, die letzte kann entweder 1 oder 0 sein, und es kann wegen (3) nicht zwei Einsen hintereinander geben. Aufgrund des Satzes A kommt jedes Aggregat mit diesen Eigenschaften auch tatsächlich vor; wir sprechen von zugelassenen Aggregaten.

Ferner wird der natürliche Fall $r = r(N)$ genannt, der folgende Bedingungen erfüllt: der Rang von N; (4) besagt dann, dass i genau der Rang von N ist.

- 2 -

Betrachten wir nun l en, die a b den Rang r haben; die Anzahl von diesen ist $u_{r+1} - u_r = u_{r-1}$. Sei ψ_r das arithmetische Mittel von der Gesamtzahl der Einsen, die in den zugelassenen addierten Aggregaten, die aus r Ziffern bestehen, vorkommen. Über ψ_r wird nun ausgesprochen:

Beschouw nu alle getallen, die een bepaalde rang r hebben; het aantal daarvan is $u_{r+1} - u_r = u_{r-1}$. Zij ψ_r het arithmetisch gemiddelde van het totaal aantal enen, dat voorkomt in de toegelaten toegevoegde aggregaten, die uit r cijfers bestaan. Over ψ_r spreekt zich nu uit:

Stelling B. De grootheid $\frac{1}{r} \psi_r$ heeft voor $r \rightarrow \infty$ een limiet, en wel $\frac{1}{2}(1 - \frac{1}{5}\sqrt{5}) = 0,2764\dots$

Bewijs van stelling A. We laten eerst zien, en wel door volledige inductie naar N , dat aan (2), (3), (4) te voldoen is; de eenduidigheid volgt achteraf. Wir zeigen zunächst und durch vollständige Induktion auf N , dass (2), (3), (4) erfüllt sein können; die Univarianz folgt danach.

Voor $N = 1$ is de bewering triviaal. Laat nu de bewering juist zijn voor $1, 2, \dots, N-1$ en bewijzen we haar voor N . Indien N zelf een getal van Fibonacci is, zeg u_r , dan voldoet de voorstelling $N = u_r$ aan de vraag. Indien dat niet zo is, en r de rang van N is, schrijven we

$$N = u_r + (N - u_r); \quad \text{Für } N = 1 \text{ ist die Behauptung trivial. Lassen Sie nun die Behauptung für } 1, 2, \dots, N-1 \text{ wahr sein und beweisen Sie sie für } N. \text{ Wenn } N \text{ selbst eine Fibonacci-Zahl ist, sagen wir } u_r, \text{ dann erfüllt die Darstellung } N = u_r \text{ die Frage. Falls nicht und } r \text{ der Rang von } N \text{ ist, schreiben wir}$$

er geldt Es gibt

$$u_r < N < u_{r+1}$$

en dus und somit

$$0 < N - u_r < u_{r+1} - u_r = u_{r-1} < N.$$

Voor $N - u_r$ bestaat er dan krachtens inductieveronderstelling een voorstelling Für $N - u_r$ gibt es dann forcens Induktionsannahme eine Darstellung

$$N - u_r = \sum_{\nu=1}^p u_{i_\nu}$$

met mit

$$i_{\nu+1} \geq i_\nu + 2 \text{ voor } \nu = 1, 2, \dots, p-1$$

en und

$$i_p = r(N - u_r) \leq r-2 \text{ wegens } N - u_r < u_{r-1}.$$

De voorstelling Die Ausstellung

$$(8) \quad N = u_r + \sum_{\nu=1}^p u_{i_\nu}$$

voldoet kennelijk aan de eisen (2), (3), (4). erfüllt offensichtlich die Anforderungen (2), (3), (4).

Dat de voorstelling (2) eenduidig is, volgt eveneens door volledige inductie naar N . Voor $N = 1$ is het duidelijk. Laat het gelden voor de getallen kleiner dan N en beschouwen we een voorstelling van N in de gedaante (2), waarbij aan (3) voldaan is. Dan is zeker $i_k = r(N)$. Want uit $i_k > r(N)$ zou volgen $N \geq u_{r(N)+1}$, in tegenspraak met de definitie van $r(N)$. En uit $i_k < r(N)$ zou volgen $i_{k-1} \leq r(N)-3$, dus krachtens inductieveronderstelling

$$\sum_{\nu=1}^{k-1} u_{i_\nu} < u_{i_{k-1}+1} \leq u_{r(N)-2},$$

dus

$$\sum_{\nu=1}^k u_{i_\nu} < u_{i_k} + u_{r(N)-2} \leq u_{r(N)-1} + u_{r(N)-2} = u_{r(N)},$$

dus wegens (7)

Dass die Darstellung (2) eindeutig ist, folgt ebenfalls durch vollständige Induktion auf N . Für $N = 1$ ist es klar. Es gilt für Zahlen kleiner als N und wir betrachten eine Darstellung von N in der Form (2), bei der (3) erfüllt ist. Dann ist sicherlich $i_k = r(N)$. Denn aus $i_k > r(N)$ würde $N \geq u_{\{r(N)+1\}}$ folgen, was der Definition von $r(N)$ widerspricht. Und aus $i_k < r(N)$ folgt $i_{k-1} \leq r(N)-3$, also unter Induktionsannahme

$$N = \sum_{v=1}^k u_{i_v} < N,$$

wat een tegenspraak is.

was ein Widerspruch ist.
Wir schreiben wieder $N = u_r + (N - u_r)$ und müssen dann nur noch feststellen, dass aufgrund des Induktionssatzes die Darstellung von $N - u_r$ unzweideutig ist.

We schrijven weer $N = u_r + (N - u_r)$ en hoeven dan nog slechts op te merken, dat krachtens inductieonderstelling de voorstelling van $N - u_r$ eenduidig is.

Bewijs van stelling B. Zij θ de oneindig voortlopende kettingbreuk $(1, 1, 1, \dots)$ en k_n de n^e naderende breuk van θ , d.w.z. $k_n = (b_0, b_1, \dots, b_n)$ met $b_0 = b_1 = \dots = b_n = 1$. Dan is

$$(9) \quad \theta = \frac{1}{2}(1 + \sqrt{5})$$

$$\frac{u_{n+1}}{u_n} = k_n$$

$$(10) \quad \left| \frac{u_{n+1}}{u_n} - \theta \right| = |k_n - \theta| = \frac{1}{u_n(\theta u_n + u_{n-1})} = O(u_n^{-2})$$

Verder is dan $u_n = k_n k_{n-1} \dots k_1$, dus

$$\frac{u_n}{\theta^n} = \frac{1}{\theta^n} \prod_{v=1}^n (\theta + O(u_v^{-2})) = \prod_{v=1}^n (1 + O(u_v^{-2})) = \prod_{v=1}^n (1 + O(v^{-2})),$$

zodat $\frac{u_n}{\theta^n}$ een eindige, van nul verschillende limiet α heeft:

$$(11) \quad u_n \sim \alpha \theta^n.$$

Noemen we a_r het totaal aantal enen, dat voorkomt in de toegelaten aggregaten, bestaande uit r cijfers. Dan is $\psi_r = \frac{a_r}{u_{r-1}}$. Zij verder

$$A_r = \sum_{\rho=1}^r a_{\rho}.$$

Beschouw nu een **getal** N met rang $r \geq 5$. Het derde cijfer van links in het bijbehorende aggregaat (6) is e_{r-2} . Er zijn twee mogelijkheden:

$$1) \quad e_{r-2} = 0$$

$$2) \quad e_{r-2} = 1.$$

In geval 1) gaat het aggregaat over in een toegelaten aggregaat bij schrapping van het cijfer e_{r-2} ; daarbij kan elk toegelaten aggregaat van $r-1$ cijfers optreden. De aggregaten, die aan 1) voldoen, bevatten dus in totaal a_{r-1} enen.

In geval 2) begint het aggregaat met 1010; de rest bestaat of geheel uit nullen, of is een toegelaten aggregaat, eventueel voorafgegaan door een aantal nullen. Elk aggregaat met hoogstens $r-4$ cijfers kan hierbij als een zodanige rest optreden. Het aantal aggregaten, dat in geval 2) verkeert, is 1 meer dan het aantal natuurlijke getallen waarvan de rang hoogstens $r-4$ is, dat zijn de natuurlijke getallen, kleiner dan u_{r-3} . Genoemd aantal aggregaten is dus u_{r-3} ; lettend op het vaste beginstuk 1010 bevatten deze aggregaten tezamen $2u_{r-3} + A_{r-4}$ enen.

Hiermee is de volgende recurrente betrekking voor a_r gevonden:

$$(12) \quad a_r = a_{r-1} + 2u_{r-3} + A_{r-4}.$$

In de rest van het bewijs leiden we uit (12) het gedrag van ψ_r af. Allereerst leiden we uit

$$a_r - a_{r-1} = 2u_{r-3} + A_{r-4}$$

$$a_{r+1} - a_r = 2u_{r-2} + A_{r-3}$$

op grond van $u_{r-2} - u_{r-3} = u_{r-4}$, $A_{r-4} - A_{r-3} = a_{r-4}$ af:

$$a_{r+1} - 2a_r + a_{r-1} = 2u_{r-4} + a_{r-3},$$

of ook, als we ψ_r invoeren en letten op de definitie van k_r :

$$\psi_{r+1} - 2\psi_r \cdot \frac{1}{k_r} + \psi_{r-1} \frac{1}{k_r k_{r-1}} = \frac{1}{k_r k_{r-1} k_{r-2} k_{r-3}} (2 + \psi_{r-3}).$$

Stellen we $\psi_{r+1} - \psi_r = \chi_r$, dan komt er wegens (10):

$$(\chi_r + \chi_{r-1} + \chi_{r-2} + \chi_{r-3}) + \psi_{r-3} - \left\{ \frac{2}{\theta} + O(u_r^{-2}) \right\} \{ (\chi_{r-1} + \chi_{r-2} + \chi_{r-3}) + \psi_{r-3} \} + \left\{ \frac{1}{\theta^2} + O(u_r^{-2}) \right\} \cdot (\chi_{r-2} + \chi_{r-3} + \psi_{r-3}) - \left\{ \frac{1}{\theta^4} + O(u_r^{-2}) \right\} \cdot (2 + \psi_{r-3}) = 0.$$

Nu is kennelijk $0 \leq \psi_r \leq r$; verder is

$$\psi_{r-3} - \frac{2}{\theta} \psi_{r-3} + \frac{1}{\theta^2} \psi_{r-3} - \frac{1}{\theta^4} \psi_{r-3} = \psi_{r-3} \cdot \frac{\theta^4 - 2\theta^3 + \theta^2 - 1}{\theta^4} = 0.$$

We vinden dus de volgende betrekking voor χ_r :

$$(13) \quad \chi_r + \chi_{r-1} + \chi_{r-2} + \chi_{r-3} - \frac{2}{\theta} (\chi_{r-1} + \chi_{r-2} + \chi_{r-3}) + \frac{1}{\theta^2} (\chi_{r-2} + \chi_{r-3}) = \frac{2}{\theta^4} + O(r u_r^{-2}).$$

Om de term $2\theta^{-4}$ in het rechterlid van (13) kwijt te raken, bepalen we het getal c uit

$$c(4 - \frac{6}{\theta} + \frac{2}{\theta^2}) = \frac{2}{\theta^4}$$

en stellen $\chi_r = c + \eta_r$. Dan is $c = \frac{\theta^{-2}}{2\theta^2 - 3\theta + 1} = \frac{1}{2}(1 - \frac{1}{5}\sqrt{5})$, terwijl η_r voldoet aan

$$\eta_r + \eta_{r-1} + \eta_{r-2} + \eta_{r-3} - \frac{2}{\theta} (\eta_{r-1} + \eta_{r-2} + \eta_{r-3}) + \frac{1}{\theta^2} (\eta_{r-2} + \eta_{r-3}) = O(r u_r^{-2}),$$

anders geschreven:

$$\eta_r = -(1 - \frac{2}{\theta}) \eta_{r-1} - (1 - \frac{2}{\theta} + \frac{1}{\theta^2}) (\eta_{r-2} + \eta_{r-3}) + O(r u_r^{-2}).$$

Omdat we nu hebben

$$1 - \frac{2}{\theta} = \frac{1}{2}(1 - \sqrt{5}) = 0.382\dots$$

$$1 - \frac{2}{\theta} + \frac{1}{\theta^2} = \frac{1}{2}(7 - 3\sqrt{5}) = 0.146\dots,$$

bestaat er een constante z tussen 0 en 1, zodat

$$\eta_r = O(z^r) + O(r u_r^{-2}).$$

Dan is

$$\lambda_r = \frac{1}{2}(1 - \frac{1}{5}\sqrt{5}) + O(z^r) + O(ru_r^{-2}),$$

$$\psi_r - \frac{1}{2}(1 - \frac{1}{5}\sqrt{5})r = O(\sum_{r=1}^{\infty} z^r + \sum_{r=1}^{\infty} ru_r^{-2}) = O(1),$$

wegens (11).

Hiermee is stelling B bewezen.

Opmerking. De betekenis van stelling B kan nog als volgt toegelicht worden. We kunnen op het aantal cijfers en het aantal enen van de duale voorstelling van een natuurlijk getal N letten, en analoog aan ψ_r een functie $\overline{\psi}_s$ invoeren:

$$s = \lceil 2 \log N \rceil,$$

$\overline{\psi}_s$ = gemiddeld aantal enen in de duaal geschreven getallen, waarvoor s een bepaalde waarde heeft. Dan is

$$\overline{\psi}_s \sim \frac{1}{2} 2 \log N.$$

Anderzijds is echter wegens (11):

$$n \sim \frac{\log u_n - \log \alpha}{\log \theta} \sim \frac{\log u_n}{\log \theta},$$

dus

$$r(n) \sim \frac{\log N}{\log \theta},$$

dus

$$\psi_r \sim \frac{1}{2}(1 - \frac{1}{5}\sqrt{5}) \frac{2 \log N}{\log \theta} = 0.38...^2 \log N.$$

D.w.z. dat ψ_r merkbaar kleiner is dan $\overline{\psi}_s$. Anders gezegd: in de duale voorstelling van een getal komen gemiddeld minder enen voor dan in de hierboven besproken voorstelling.